

In modo d'una marcia

A vonat kifutott s vele Mása.

A Vörös Nyíl, a moszkvai gyors
Hazavitte, – hisz ott a lakása.

Ez a sors - motyogom -, ez a sors!

Be is ugrom a boltba; ha vodka

Van a polcon, a szatyrot elő!

Mit üvölt ez a kasszai szotyka?

 Sose tudta ez itt, mi a nő.

Hazaballagok, és fel a Schumannt!

Ez a kvintet olyan csudaszép,

Hogy a könny a pohárba lecsurran:

Be gyalázatos-édes a lét!

Mibe fogjak a vodka után még?

 Mit is ír ma a Pravda, a Trud?

A világban unalmas a játék:

Csak üres fecsegés, csupa rút

Pofa áll komoran a tribűnön,

 Míg alattuk özőnlik a tank

S a rakéta, – bevallom e bűnöm:

Örömet sosem érzek alatt.

Ha fölöttem a drága, csak akkor

Legyek én az alatta-való!

De elúrhodik itten az aggkor:

 Aki nem szenilis ma, csaló.

A vonat kifutott s vele Mása.

 A Vörös Nyíl a kék sineken

Röpiti, – hiszen ott a lakása:

Nem a Múlt, se Jövő – a Jelen.

* Schumann Esz-dúr zongoraötöse II. tételének tempójelzése

(A [*Kormos István és Baka István versei*](#) című kötetből.

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)